

KÖZHIR

közlekedésmérnöki kari kiesz bizottság hírei II. ÉVFOLYAM. 6. SZÁM

Az „n”-edik szó jogán

/hozzászólás a "margós szavazáshoz"/

A lap II/3-dik számában féloldalas vitaindító cikk jelent meg egy szavazásról, egy "áldozatról" és egy sereg problémáról, ami avval kapcsolatos.

Ha az első, ha nem is kapásból, de érezhetőleg visszakézéből adott válasz nem jelenik meg még ugyanabban a számban, valószínű, hogy nem írom meg a sorokat, hanem egy elégedett mormogással a kézhez járó napilapok halmaza közé hajítom az ujságot, amiknek a további soráról jobb, ha itt nem emlékezem meg. És ezt nem holmi közöny hatása alatt tettem volna, hanem azért, mert Tóth Sándorral nagy általánosságban egyetértek, és megállapításait /önmagam előtt/ nyilvánvalónak érzem, és úgy gondolom, mások előtt is többé-kevésbé nyilvánvalóak. Nem tartanám érdemesnek pusztán elismételni gondolatait.

Boros András válasza azonban meggyőzőtt a következőkről:

- 1/ ezek a dolgok inkább kevésbé, mint többé nyilvánvalóak
- 2/ a válasz tükrében a vitaindító úgy tűnik egy kisé, mintha bosszúállás lenne azért, mert a tankörben pontozás alapján folyt az értékelés
- 3/ a mi tk-ünkben is történt hasonló /csak témájában, jellegében hasonló! / eset, ennek azonban súlya és következményei nagyságrendekkel múltak alul a 336.tk.-ben történtekét.

Ebben persze annak is része van, hogy a tagság a tárgyilagos szöveg, nem csak szavazataival juttatta érvényre ellenvéleményét, hanem azt meg is indokolták néhányan. Mielőtt a tárgyra térnék, le kell szögezmem, hogy csak a KÖZHIR útján ismerem az ügyet, nem fogok tehát pro vagy contra állásfoglal-

ni, de igyekszem segítséget nyújtani azoknak, akik ismerik a szóban forgó "alulértékelt" egyént is.

Ha a mozgalmi év folyamán végzett társadalmi munkája valóban csak annyiból állt, emennyit Tóth felsorol, a 0 pont jogos. /Esetleg 1 pont/. Az emberi magatartást azonban valóban nehéz megítélni ha valaki zárkózott. Mert úgy tűnik, nincs minek alapján. Valójában kétféle van belőlük: bezárkózó és elzárkózó.

Az utóbbi részletezése egyszerűbb. Szerintem nincs 100 %-osan ilyen ember, de vannak, akik igenis szándékosan elzárkóznak nem is annyira az emberi kapcsolatok, mint inkább a közösségbeni tevékenység elől /e két dolog csak kis részben fedi egymást! /

A bezárkózókat - inkább bezárkózottaknak lehetne neveznünk.

Jellemzőjük, hogy nem tudnak a közösségbe beilleszkedni, de ennek nem valamiféle extra kirívás, hanem a nehéz észrevehetőség a fémjelzője. Passzívan alkalmazkodni tudnak ugyan, de az még nem beilleszkedés. Lehet bennük sok, jó ügy iránti lelkesedés is, de ez nehezen jut a felszínre, ritkán nyilvánul meg észrevehető módon.

Persze, vannak, akikben mindkét tulajdonság jelen van, és kész az általánosítás. A gyarló emberi elme hajlamos a felszíni jelenségek alapján, mint elég sok mindent, ezt a kettőt is összekeverni. Annál is inkább, mert e tulajdonságok nem csak hasonló tüneteket produkálnak, hanem ki is fejleszthetik egymást. Hiszen az akaratán kívül magányos ember megsértődhet mellőzése miatt, és az elzárkózó idővel elfelejtheti a kapcsolatteremtés

módjait, nem gyakorolván azokat. Valószínű, hogy az eddig leírtak sokak számára nyilvánvalóak /vagy legalább ismertek/, de a gyakorlatban esetleg nem mindig jut idő mindenkiről alaposan végiggondolva eldönteni, hogy "széna vagy szalma". Jobb odafigyelés sokat segíthet.

fejt. a 2. oldalon

KISZ-választás

előtt

Előzetes felmérés alapján az I., a II., és a III. évf. KISZ vezetőségének egyes funkcióinak betöltésére az alábbi embereket javasolják:

I. évf.:

Titkár:	Zsombok János	155:
	Pomázi Mihály	156:
	Székely Ferenc	156:
Szervező:	Zsombok János	155:
	Herczeg András	156:
	Tóth István	155:
Agit.p.:	Dombrovsky Marcell	154:
	Balázs Tamás	154:
	Thász László	152:
Tanul.:	Szöke Dezső	152:
	Fodor András	156:
Sport:	Ibós Igor	154:
	Fodor András	156:
Kultúra:	Tarján Frigyes	152:
	Kertész László	156:
	Kriston Akos	152:
	Sáfrán László	156:
Érd.v.:	Tarján Frigyes	152:
	Hartai Ottó	156:

II. évf.:

Titk.:	Komócsin Zoltán	241:
A.pr.:	Berzi-Nagy Sándor	244:
	Rábe István	245:
Szerv.:	Ember Péter	242:
	Mile Károly	244:
Érd.v.:	Hős János	244:
Tan.:	Nyolcas Mihály	246:
	Prácsér Péter	241:
Kult.:	Lerner Jenő	245:
	Mile Károly	244:
Sport:	Forrás Gyula	245:
	Czine Zsigmond	242:

III. évf.:

Titk.:	Boros András	336:
Agit.p.:	Filip György	335:
Szerv.:	Sörös Árpád	334:
Érd.v.:	Paluvégi Péter	332:
Tan.:	Sasfi Imre	336:
	Mentes Zoltán	335:
Kult.:	Fuchs Tamás	335:
	Szunomár Tibor	332:
Sport:	Dencs József	336:

SZÜRKE MONOLÓG

- A fenébe is, már megint velem foglalkoznak! Hát ezután nem lesz egy perc nyugtom sem? Ilyenkor aztán visszasirom azt a régi szép, oszentes életemet, amikor még nem irkáltak rólam hetente gúnyolódva, mérgesen, vagy a fejemet követelve.

De régen is volt az! Vagy csak a mesében létezett?

Azt hittem, ha meghúszom magam, befogom a szám, nem kötök bele senkibe, talán nem vesznek észre, nem tudják meg sohasem, hogy én alapjában véve egy lusta, tohonya fiókó vagyok, és mellettem ugrálhat akárki, a lelkét is kiordibálhatja, engem nem zavar egy cseppet sem.

- Mondtam már az előbb, hogy nem szeretek dolgozni, minek azt minduntalan az orrom alá dörgölni! Azt hiszed, hogy tehetek róla? Micsoda..... a!? Hogy igenis tehetek?

Hadd beszéljek már én is, ne vedd el előlem a levegőt!

Igenis ti mindig ilyenek vagytok. Együtt kezdjük, közülünk nőttük ki, egyre hatalmasabbak lesztek. Aztán csak azon vesszük észre magunkat, hogy nem is látszunk mellettek, eltörpülünk, elnémulunk, elvesztjük akaratunkat is saját tetteink felett.

Amit tegnap jól csináltam, az ma már kevés és holnap még kevesebb. A holnaputánra már gondolni sem merek. Hát mi vagyok én? Csúszligumi, hogy addig húzzatok, míg el nem szakadok?

Elneveztetek "szürke mezeinek", mert embernek tucattól való, gondolkodónak meg meztelbas paraszt vagytok?

Nem tudom komolyan venni. Közönyös lennék? Attól függ, kihez és mi iránt. Ezt magam sem tudom. Ha minden kérdésre választ tudnék adni, tökéletes lennék, de ha tökéletes lennék, nem kellene ilyen kérdésekre válaszolnom. Ne akarja tehát senki azt tőlem, hogy tökéletes legyek, mert megfosztana ezáltal attól, hogy ember lehessen. És ez sokkal, de sokkal nagyobb bűn, mint amit nekem rónak fel bűnömül: hogy nem vagyok tökéletes.

El kellene fogadnom kötelezően egy másik ember meggyőződéseit, elhivatottságát?

Azt mondja nekem, hogy igen, mert ő tudja, hogy ez az üdvözítő. De tudja-e vagy legalább kíváncsi-e arra, hogy én mit érzek üdvözítőnek, cselekedeteimet milyen erők irányítják?

Becsültek-e engem meg valaha arra, hogy ha csak egyszer is, de legalább az én szememmel nézzenek rám?

Lám-lám, én is csak a magamét fújom, mint mindenki, aki csak szóra nyitja száját. És itt állhatok tévelyegve, nem tudva igazságot adni senkinek sem, csak néha magamnak. Mert a legkézenfekvőbb ez, ezt ismerem, ezzel élek. De mi legyen a másokéval? Igazuk van-e azoknak, akik ellenem kiáltják igazságukat?

Aki sokat dolgozik, gyakran esik abba a hibába, hogy magát, elvégzett munkáját tekinti méroének másokkal szemben is.

- Mert én majd beleszakadok, annyit gúrcólok, a másik meg semmit!

hanem, hogy valóban a közösségbe illeszkedjenek, és annak hasznára váljanak. És akkor nem kell táblát akasztaniuk a nyakukba, hogy észrevételessenek.

A pontozásos rendszerről nekem sem felelő a véleményem, nem tartom túl szerencsésnek, hogy 3,00 alattiakat is pontoznak. Ez nemcsak ilyen, "úgyis mindegy neki - hadd - csúcsüljön" állásfoglalásra ad alkalmat, de a vezetőségeknek is /szerintem fölösleges/ többletmunkát okoz. Arra való az évenkénti KISZ-tagmegújítás, hogy ott boldogboldogtalant, KISZ-est és nem KISZ-est értékeljenek. De ha már ez az ösztöndíj szavazás formája, AKKOR CSINÁLJUK KOMOLYAN! A 0 és 0,5 pontoknak biztos nem az volt az egyetlen előidézője, de ha akárcsak az is ott volt az okok sorában, akkor nagyon helytelenül történt.

Remélem, nem kellett ezzel lelkiismeretfurdalást okoznom a 336.tk.-i alapszerv vezetőinek.

-ÓKRÓS GÁBOR 242.tk.-

De akkor ugyanezt mondhatná a vezérigazgató a segéd munkásnak/de a segéd munkás is gyakran mondja ugyanezt vezérigazgatójáról, és úgy érzi, igaza van./

Nem lehet mindenkiből vezérigazgató vagy egyszerűbben vezető, mert akkor kit vezetnének, kik lennének a vezetettek?

Ne vesse hát szememre senki, hogy többet dolgozik, mint én! Vállalta, hogy vezető lesz, tudta mekkora áldozattal jár mindez. Én pedig megpróbálom ezt a pár évet a saját meggyőződésem alapján berendezni.

Tudom, hogy helytelen, meg önző, meg nem közösségi, de mondtam: mindenki nem lehet...

És ennyit érek én, ennyit érünk mi "szürkek", hogy rajtunk közösségi minden cikkiró a nyelvé? Mint a filmbeli tizenkét dühös ember, vad elszántsággal mindenáron ítéletet akarva? Mert ők /mi/ nem lelkesek, nem aktívak, nem politizáló, felelőtlenek.

És csak szavazgatnak. Ahelyett, hogy nemet mondanának /csak azt tudnám, hogy kikre és mi okból/.

Aztán buzdítják a többieket - természetesen ellentünk. Tehát önmaguk ellen -, hogy ne tőrjünk meg tovább őket, függesztük fel /tagságukat/, legyünk bátrak.

/Mert ugye ez csak bátorság kérdése! / Ki ellen, mi ellen ez a nagy elszántság?

Ezzel várat lehetne bevenni, de lehet, hogy csak verésre ágyuval, akarom mondani "mezei" nyúlra...!

Még addig-addig, hogy kénytelen lesznek megjavulni, és a büntetettől megtörve a helyes útra lépni - dolgozni. Mert másképp...!?

-TETH SÁNDOR-

Folytatás az elő oldalról:

És ennek kapcsán megjegyzem, hogy a "megalázó" kifejezés használata érthető, de nem elég pontos.

Hiszen vagy igazuk van azoknak, akik 0,5 pontot adtak, és akkor ez valóban nem megalázás, hanem komoly meggondolt felelősségteljes értékelés, vagy nincs igazuk, és akkor ők tévedtek. Ők a rosszak. Akkor lenne csak megalázó, ha személyes ellenszenv lenne a kiváltója. Perze a tankör tagjai tudhatnak erről bővebbet is, igaz-e vagy sem.

Ami bezárkóztakot illeti, valóban szükséges foglalkozni velük, odamenni hozzájuk. De ne csak akkor, ha kiértékelésről van szó, hanem, pl. ha mint KISZ-tagok éves vállalatot tesznek.

Lehet nekik javasolni nem sok ember előtt nyüzsgést igénylő feladatokat, segíteni ilyenek kiválasztásában. Igenis széket kell tenni alájuk, ha nem is mindig egy nagy fotelt, de legalább egy kis sámlit. Mindezt nem azért, hogy aztán tudjuk értékelni őket,

A HALLGATAG TUDÁS MONOPÓLIUMA

Ó, a kis szerény!
Valamit tud,
De nem mondja

Nem beszél róla -minekis-

S hogy miért teszi? -hallgat

Kicsinységét emelheti -úgy véli-

S ha nem szól róla

"Árfolyamat" növeli. -titokzatossága

Vagy tán azért hallgat, mert

Főbőblintották. -Hopplá-

-No igen!

Biztos ismer egy-két mondat.

"Ne szólj szám..."

S így folytathatnám. -esetleg-

Hallgatni arany...

S csak hallgat

Tán célt ér, ha

Száját csukva tartja

hisz TRIVIÁLIS-

Ó, a buta! Még azt se látja,

Mi szemét kiszúrja.

-URBÁN IVÁN 241.tk.-

KINEK A MONOLÓGJA ?

Kedves Olvasó engedd meg, hogy a "Szürke monológ"-gal kapcsolatos gondolatom előtt segítséget kérjek Tőled. Segítséget, mert - képletesen - a cikk szerzője olyan fegyvert használt, amellyel alig mérközhetek. A "sajnálát" fegyverét. Épít arra, hogy az emberek, és köztük Te is, kedves Olvasó, alapjában véve jó szívű vagy. Így aztán, hogyha ezt olvasod, hogy valakit "huznak, amíg el nem szakad", vagy "elveszik előle a levegőt" vagy "eltörpül, elnémul, elveszti akaratát a saját tettei felett", stb., akkor már többnyire le is vagy terítve: a sajnálát fegyvere elsült, a szerző állításai kritikátlanul igaznak, a vele vitázó /azaz az én/ állításaim pedig könyörtelennek, mundérvádóknak /stb/ tűnhetnek.

X X X

Nehéz olyasvalakivel vitatkozni, aki pontatlan megállapításokat, érzéseket, impressziókat közöl.

Az impressziókra tények aligha lehetnek válaszok, mert ki tudja milyen újabb impressziókat szülnék? Mit mondhatok annak, aki - miután leírta, hogy nem akart beleszólni semmibe, nem akart hajtani - azért panaszkodik, mert terve sikerült, s most mások szólnak helyette, mások hajtanak helyette?

Mit mondhatok annak, aki saját kérdéseit /"... embernek tucatból való, gondolkodónak meg meztelűbés paraszt vagyok?"/, valakik, valamilyen "elnevezők" befekettítésére alakítja át? /Mert hisz tény,

hogy a "szürke mezei" elnevezés, a többi társával együtt, pl: KISZ-buznyák; nem az általa leírt okok miatt alakult ki./

Mit mondhatok annak, aki megtámadottnak érzi magát, és azt az érzést csak ködös állításokkal támasztja alá? / Azt akarják - írja -, hogy tökéletes legyek, pedig én ember akarok lenni... Tényleg azt akarják ?? Kik? Ki mondja, hogy bűn, ha valaki nem tökéletes? Ki nem enged ember lenni?/

A szerző - akarva, akaratlanul, - gondolkodásmódok, életstílusok, hitek közötti ellentéteket éreztet, és választ vár:

Kinek a szemével néztem a világot? Kinek van igaza?

A munkáért lelkesedő, hajtós jelenlegi és majdani vezetőnek, vagy a tohonyább, nem hajtós vezetőnek? Az individuum széniségét, mindennél előbbre valóságát hirdető polgári gondolkodásmódnak /" én is csak a magamét fujom, mint mindenki, aki csak szóra nyitja a száját"/ vagy a közösséginek?

A "ne szólj szám, nem fáj fejem" elvnek?, vagy a közéletiségnek? Ezek akérdések őszinték, egy adott egyéni életkorban aktuálisak. Ezt

a szerző is elismeri, mert hisz fölteszi őket. Akkor meg miért panaszkodik amiatt írása közepe tájt, hogy

ilyen kérdésekre kell válaszolnia? /S mi köze ennek a tökéletességhez?/

Lehet, hogy a cikkírók /kik? hol?/ tényleg túl vadak. /Mondhatnám: ők is emberek, nem tökéletesek./ De figyeljünk: a szerző azt mondja, pontosabban egy szóval sem tagadja, hogy azok, akiknek a nevében beszélni szándékozik nem lelkesek, nem aktívok, nem politizálók, felelőtlenek, lusták, tohonyák ... Utána megkérdi: Ennyit érek én? /Érünk mi?/ Ha már megkérdezte, miért csodálkozik, ha azt válaszolják a cikkírók:

- Ugy van. Ennyit. Nehéz a féluton járó embereknek.

Azoknak, akik már nem szürkék, de még nem nem-szürkék. És vegyük észre: A szerző tulajdonképpen ezek nevében ír. Azok nevében, akik eljutottak az említett nagy kérdések felvetéséig. S most duplát, vagy semmit kell lépniük. Ha semmit lépnek: Örökké önző individumként, idegenként figyelik majd társadalmunk életét, döntéshozóit, vezetőit és támogatóit. Ha duplát lépnek rájönnek: nem csak másoké, övéké is a KISZ, az egész társadalom, minden örömeivel, gondjával, bajával együtt.

- Gefa -

A II. évf. vezetősége közli az érdekeltekkel, hogy az évfolyam küldött közgyűlés márc. 16-án kedden fél 3 órakor a 302-es teremben lesz.

FELHÍVÁS

A FIN-fesztivál kari szervezőbizottsága azon fáradozik, hogy a legszínvonalasabb kari pavilont állítsa ki. A szervezőmunka megindult, kérünk minden alapszervezetet, hogy segítse nagyszabású munkánkat. Keresünk szállítómunkásokat, anyaggyűjtőket, házigazdákat és mindenképpen ötleteket!! Az idő rendkívül rövid!

A fesztivállal kapcsolatos információkért az alábbiakat keressétek fel:

Magyari Péter 425. tk.
Fuchs Tamás 335. "
Gerő György 332. "

A KÜLÖNC

avagy egy mondta a sorból?
Nézem a kopasz fejeteiket;
Csillog rajtok a napfény.
De amott!
Az áruló.

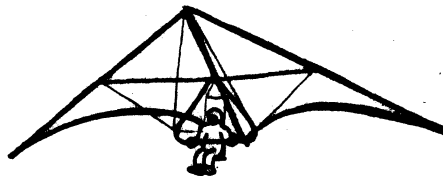
Kalap van rajta.

Vári Péter

Fotópályázat!

A kari fotópályázatra szánt képeket márc. 30-ig adjátok le a KISZ-bizottságon.
A képek hátoldalára kérjük ráírni a következőket:
-a kép címe
-a pályázó neve és tankörszáma

EGY ÚJ SPORT:

a SÁRKÁNYREPÜLÉS

Mi is ez? Hol és hogyan kezdődött? Kik csinálják? Hol tart ma a magyar sárkányrepülés? Mindezekre választ kaphatsz

100.000-én/szerda/48²⁰-ór a LNK-ban

rendezett, DIA és FILM vetítéssel egybekötött ismertetőn.
Várunk benneteket és kérdéseiteket!

